

Thân t ng ch Amy - ng i con gái da đen có m lòng vàng

Ch Amy Mai bên cây thánh giá
– nh: Hoàng Thanh/Vi n Đông

B c vào t m food to go, tôi thoáng th y m t ph n da đen - mà tôi nghĩ ngay là ng i M đen hay Phi Châu, đ ng tr c qu y th c ăn d ng nh đang l a ch n. Nh th ng l , tôi đ ng đ i t i phiên mình. B ng đ ng nghe ch này nói r t rõ ràng b ng ti ng Vi t: “Bán cho tui m t ph n c m chiên nh ”, làm tôi ng c nhiên quay l i nhìn, vì không ng ch ta nói ti ng Vi t rành th . Da ch này r t đen, đúng đ u là dân lai M đen chính hi u. Khi tôi ra bàn ng i ăn, ch y b c đ n r t r è ch vào chi c gh bên c nh tôi và h i: “Tui ng i đây đ c không?”. Tôi g t đ u.

Tr i Cali vào đông lạnh l nh, ng i g p t ng đũa mì Nam Vang nóng mà tôi nghe m c lòng. Đang múc mu ng n c lèo thì ch da đen lên ti ng: “Tr i l nh quá, ăn cái này ngon l m mà không ch c b ng”. Tôi quay sang nhìn thì b t g p ch y v a đ a tay ch ch vào tô mì tôi đang ăn, v a nói v i ánh m t có v thêm thu ng. Ch nói v i cái gi ng chân ch t r t nhà quê: “C m chiên nó h ng ngon b ng, nh ng nó ch c cái b ng, tui m i khiêng đ n ng n i”.

Th y ái ng i, tôi nói ngay: “Ch ăn không? Tôi kêu t ng ch m t tô”. Ch y l c đ u: “Gi ăn

hàng khắp đâu, trên xe bus là công tiêng nà mà có chuy n sau”. Tôi hỏi: “Ch làm gì mà phải kiêng n ng?”. Ch đáp: “Tui lau chùi củ tiêu, lau sàn nhà, chùi rửa h t t củ phòng, sắp xếp đồ đạc lại ngay ng n, kiêng bàn ghế, nh u bàn ghế n ng l m, cái gì tui cũng làm h t đó, đồ m m i gi ng i ta vô thì m i th ph i s ch s đầu vô đó”. Rồi ch ti p, “Tui xa, nên 7 gi ph i d y r i, đi xe bus t i đây thì ph i đi xe bus khác m i t i. Nh ng đối quá nên tui ph i xu ng mua đồ ăn cho no b ng cái đã, r i m i đón xe bus đi ti p đ n ch làm”.

Tôi c nghĩ ch c ch này đi làm thêm overtime ngày củ i tu n, nên tôi nói: “Ch làm thêm củ i tu n v y, h tr ch khá không?”. Ch nói ngay: “Tui đâu có lãnh l ng, làm cho nhà th mà, cái này là tui t nguy n làm, tui làm là cho Chúa, mà tui làm nh u năm nay r i...”. V a th y t i nghi p cho ch , tôi v a th m khâm ph c ch đã có can đ m mà đ ng ch hai chuy n xe bus t 7 gi sáng, ngày Ch Nh t - là lúc mà ai n y đ u đang ngon gi c v i khí tr i r t l nh b bên ngoài. Ch không nh ng đã làm đ c đ u phi th ng đó, không có l ng, m t cách vui v , mà l i t nh u năm qua...

B ng đ ng tôi mu n làm quen: “Ch tên gì? Mà t i sao ch l i t nguy n làm công vi c này t bao lâu nay, nhà th không có ng i nào ph ch sao?”. Th y có ng i quan tâm, ch có v xúc đ ng, n i xúc đ ng mà tôi linh c m nh c a m t con ng i th ng b h t h i b r i. Ch nói nh l i: “Tui tên Amy, là tên M đó, còn tên Vi t Nam, tui không thích nó...”. “Ch có tên Vi t Nam?”. “ a, mà tui ghét nó l m...”. Tôi ng c nhiên: “T i sao ch l i ghét tên mình?”. Ch đen im l ng, và r i ch k , b ng cái gi ng quê mùa m c m c....

* Tui i th đen...

“Khi Má sinh ra tui thì m i ng i ai cũng đã ghét tui r i. Ch vì tui ra đ i đ i ngôi sao x u, b i vì cái màu da đen đúa không sao che gi u đ c củ a tui. Tui đâu có quy n đ c củ ch n màu da gì đ sinh ra, củ Má tui cũng không củ n đ c cho tui.

Nhà tui nghèo l m, ven b m t con sông. Gia đình tui g m có sáu ng i: Má và 5 ch em, ch Hai, ch Ba, ch T , tui, r i đ n em trai út. M y ch và em trai là da vàng, ch có tui là đen thui thôi. Nhà tui nghèo m t r p, củ căn nhà d t nát, không có củ cái bàn hay cái gi ng, cái gh . M t mình Má đi mò c củ ngày đ bán l y ti n mua đồ ăn cho 6 mi ng ăn.

M i ba, b n tui là t i con nít đã ghét tui. Tui tên Tí, h Mai là h củ a Má, vì Ba b Má t khi Má

m i có b u tui. T i con nít c đám c đi theo sau tui hát nh o là: ‘Cút v M đi con Tí đen’. Có đ a còn l y que tre vít c t chim, c t gà r i kêu c b n xúm l i đê tôi xu ng, trét vô mi ng tui, t i khi nào tui l y, tui khóc thì t i nó m i tha.

Năm 6 tu i, Má cho tui v i m y ch đi h c tr ng làng, nh ng t i h c trò khinh ghét tui l m. Có l n t i nó hè h i đ ng t ng m t đ ng c t gà vô mi ng, tui không ch ng c đ c nên nu t vô c h ng, nghe thúì ình và chua loét. Tui o ra, t i nó b c nhét vô l i. Tui vùng v y, la hét. Th y tui khóc đ quá, m y ch và em trai xúm l i bình, thì t i nó đánh m y ch , v a đánh t i nó v a ch i: ‘Đ M đen không cha cút v n c đen mà s ng’. L n đó tui ch y v khóc v i Má s ng c m t. Má c im l ng và r i bà cho tui ngh h c luôn.

Nhi u lúc tui thêm đ c đi h c, thêm đ c ch i chung, b t c trò ch i nào v i chúng b n, v y mà đ a nào cũng chê là tui đen, tui d , tui thúì... h ng ai thêm ch i. Tui t i thân l m nên h i Má. Má b o là Ba b Má t lúc tui ch a sinh ra n a. Tôi c l m, h i l i: ‘Th Ba tên gì? Sao Má không đi tìm?’. Má im l ng, r i Má khóc. Tui th ng Má quá, và tui ghét Ba l m. Tui th s có m t ngày tui tìm g p Ba và h i Ba cho ra l ”. Tôi im l ng. Ch đen ti p: “T i Ba mà gi này tui v n ch a bi t đ c, bi t vi t. Ng i ta nói là tui mù ch . M t tui sáng mà, tui th y đ ng, nhìn t báo thì tui ch th y hình, ch không bi t đ c.

M t hôm Má tui nói là: ‘Tí đen i, đúng là Tr i th ng Má con mình, mình s p h t kh r i...’. Thì ra là chính ph n c c a Ba tui (chính ph M) cho nhà tui đi theo di n con đen (con lai). Má và tui m ng h n b t đ c vàng.

Lúc vô ph ng v n, tui run quá nên c khóc, mà tay chân thì l nh ng t. Tui c s ông Bill - tên ông h i chuy n Má tui, mà th y tui đen, tui x u, tui hôi, tui d ... ng không cho đi thì tui ph i i đây su t đ i tui kh l m.

Má tui cũng khóc, năn n cô thông d ch xin ông Bill cho đi M . Lúc đó tui nghe ai cũng nói M s ng l m, con nít đ c đi h c, dù mình đen cũng không ai đánh mình, không ai nhét c t vô mi ng mình... Khi đó ch Hai và ch Ba có ch ng r i, còn ch T và em trai thì ch a. Má đ nh n u đ c đi M r i thì Má s nh ng i làm đ n xin chính ph cho ch T và em tui đi sau.

Đêm tr c hôm ph ng v n, Má lo quá không ng đ c, m y m con c ng i ôm nhau khóc c đêm. V i gia đình tui, thì n c M là thiên đàng, ch t i M thì chúng tui m i h t kh . Khi ông

Mùa Giáng Sinh: Món quà con dâng Chúa

Tác Giả: Hoàng Thanh/Vi&n Đông.

Thứ Bảy, 08 Tháng 1 Năm 2011 06:13

Bill bi&t r&ng ch& T& và em trai còn đ&c thân, ông nói: ‘Chi&n tranh đã làm cho Bà và các con c&c kh&, nên nay vì nhân đ&o, chúng tôi cho Bà, cô con gái lại và c& hai ng& i con đ&c thân cùng đi, đ& qua M& đùm b&c nhau mà s&ng’. C& nhà tui khóc, vì m&ng quá, đ&n n&i quên c& nói l&i cảm &n ông Bill...”.

* B&c r& ngo&c cu&c đ&i...

“Đ&t chân đ&n ‘thiên đàng’ Virginia, b&n Má con tui không bi&t m&t ch& ti&ng Anh, nói không đ&c câu nào, mà đ&c cũng r&n không ra, còn vi&t thì m&t ch& b& đôi cũng không bi&t. M&t ng& i quen cùng làng ngày x&a nh&n ra Má, nên giúp tìm dùm cho chúng tôi thuê m&t căn apartment nh& xúu m&t phòng ng& đ& c& nhà & chung.

C& nhà tui đi làm đ& th& ngh& n&ng nh&c đ& đ&p đ&i qua ngày. Tui còn nh& l&n thi vô qu&c t&ch, tui lo quá ch&ng, c& h&c thu&c lòng nh&ng câu h&i nh& con v&t, vì tui có đ&c và hi&u đ&c ch& nào đâu. Có m&t ch& ng& i Vi&t đ&c cho tui nghe các câu h&i r&i bi&u tui h&c cho thu&c, h& ng& i ta h&i câu nào thì tr& l&i y nh& đã thu&c. V&y mà may m&n ghê, tui đ&u.

Khi h& h&i tui mu&n có tên M& không, hay v&n mu&n gi& cái tên Vi&t Nam là Tí Mai, thì tui khóc. Không bi&t nói ti&ng, tui nh& cô thông d&ch nói dùm v&i &ng là ‘Tui ghét l&m cái tên Tí đen, vì nó đen nh& màu da tui, đen nh& tu&i th& nghèo hèn c&a tui’. Ông M& tr&ng h&i tui mu&n tên gì. Lúc đó tui ch& nh& đ&n đ&a cháu h& xa, đi lính cho quân đ&i M&. Có m&t l&n v& thăm Má con tui & Virginia, nó nói lý do nó đi lính là vì nó mu&n đ&n &n chính ph&. Tui nh& mang máng nó có nói quân đ&i M& g&i là... ‘AMI’... gì đó thì ph&i.

Thi&t tình khi đó tui không bi&t ch& ‘AMI’ vi&t làm sao n&a, nên tui nói đ&i v&i cô thông d&ch là ‘Tui mu&n cảm &n chính ph& M&, cảm &n ông Bill đã th&ng mà cho Má con tui đi, nên tui mu&n có tên M& là AMI, có nghĩa là quân đ&i’. Tui còn nh& khi nghe tui nói v&y thì cô này c& i, đ& th&ng l&m, và cô vi&t tên tôi lên t& gi&y đ&a cho ông M&. Th& là passport c&a tui có cái tên Amy Mai t& đó. Mãi sau này tui m&i bi&t là cô đã quên ch& e r& (R), vì quân đ&i vi&t là “army”, nh&ng sao có ng& i l&i nói v&i tui là cô ta c& tình quên...?

Sau đó vài năm, thì phát giác ra là Má tui b& có n&c trong ph&i. Bác sĩ sau khi h&i c&n k& đã gi&i thích r&ng, do Má ngâm n&c l&nh h&ng m&y ch&c năm li&n khi đi mò &c, nên gi& ph&i Má y&u l&m. M&y ch& em s& quá, đ&a nào cũng đi làm qu&n qu&t mà không sao đ& ti&n mua thu&c

Mùa Giáng Sinh: Món quà con dâng Chúa

Tác Giả: Hoàng Thanh/Vi n Đông.

Thứ Bảy, 08 Tháng 1 Năm 2011 06:13

---

cho Má. May mà Tr i th ng, nên i có ng i hàng xóm ngày x a bi t chuy n, b o ch em tui qua Cali đi, thì khí h u m s t t h n cho s c kh e c a Má.

Nh ng ti n đầu mà mua vé máy bay? Cô Anh b o, ‘Khi x a lúc ch ng cô m i ch t, cô m t mình v i con nh , s c kh e y u nên không sao ngâm n c n i, nh Má cho cô b a b ch c, khi m y con tôm mà s ng qua ngày’, nên cô mu n đ n n Má b ng cách mua b n vé máy bay cho chúng tôi qua Cali, cô cũng đã thuê s n m t apartment nh (cô Anh đã tr tr c m t tháng ti n nhà) cho Má con tui. Th là c nhà kéo nhau qua Cali.

C tháng tr i không ai xin đ c vi c làm. Khi ch còn vài ngày là h t tháng, t i tui lo m vì ti n đầu đ tr cho tháng t i? G i phone cho cô Anh thì cô và gia đình đi đâu r i nên không sao liên l c đ c. M t bu i t i tr c ngày Giáng Sinh, m y Má con đ ng đón xe bus v nhà. Tr i i nh, b ng ai cũng đói, nên không còn s c đ mà đi, c đ ng mà run.

Chúng tôi th y nhi u ng i đi vào m t nhà th nh . Vì nh quá, nên chúng tôi cũng đi vô đ i, đ nh tìm m t ch trú cho m chút r i s v . Đó là bu i t i đánh đ u m t b c ngo c l n trong cu c đ i chúng tui. Trên kia, m c s B o đang gi ng v tình yêu c a Chúa. Ông nói: ‘Chúa luôn luôn dang r ng vòng tay yêu th ng cho m i ng i’.

Có l lúc y, vì quá bu n, m i m t và t i thân, nên b n Má con đ ng khóc ròng. M t ng i đàn bà b c l i h i thăm (sau này tui m i đ c bi t là v M c S B o). Má con tui th t lòng k h t. V ch ng M c S cùng m t vài cô chú nhà th th y t i nghi p, nên ch giúp m y Má con v nhà, r i hôm sau ng i ta đem đ đ n cho, bàn gh , qu n áo, ti n b c, th c ăn. R i đích thân v ch ng M c S giúp đ i n đ n dùm Má con tui đ xin ti n b nh, ti n tr c p. Cũng chính nh s khuy n khích, nâng đ c v v t ch t l n tinh th n, mà Má con tui m i s ng n i qua ngày...”.

* Con đ n v i Ngài...

“Và t đó chúng tui đi nhà th m i Ch Nh t. Cám n Chúa. C u nguy n cho Má mau h t b nh. C u nguy n cho m y ch em có công ăn vi c làm. Các cô chú trong nhà th đ i x r t t t v i tui, không ai nhìn màu da tui mà khinh khi h t. Tui vui l m khi m i ng i c k êu ‘Amy, đ n ph cô làm cái này đi!’, ‘Amy, ăn chút gì cho có s c r i h ng làm ch cháu...’. Và tui bi t là n i nào có Chúa, thì tui có tình th ng...

Mang &n v& ch&ng M&c S& B&o và các cô chú trong nhà th&, nên m&y ch& em tui tình nguyện&n làm b&t c& vi&c gì nhà th& c&n. Ti&n thì không có, nên chúng tui đóng góp b&ng công s&c và th&i gian. Tui không bao giờ bu&n vì công vi&c mình làm h&t. Mà c&u tiêu & M& s&ch s& l&m kìa, không có đ&, không có thói nh& m&y đ&ng c&t gà mà h&i nh& tui ph&i nu&t đầu. Tui vui l&m, dù công vi&c có c&c nh&c cách m&y, vì tui bi&t mình làm là đ&n đáp công &n Chúa...

Và r&i m&t ngày, Chúa g&i Má tôi v& v&i Ngàì. Bà ch&t khi trong túi m&y ch& em c&ng l&i h&t v&n ch&a đ&&c m&t đ&ng. Lúc còn s&ng, Má c& &&c có ti&n v& Vi&t Nam thăm ch& Hai, ch& Ba và các cháu. V&y mà m& &&c ch&a thành, Má đã ra đi. Tui còn nh& lúc bi&t mình s& không qua kh&i, Má nói v&i các ch& em tui: ‘Ngày x&a Má c& &&c ao c& nhà mình qua đ&n đ&&c thiên đàng, nh&ng n&u nh& Má có m&t, thì m&y con ráng lo cho Má v& Vi&t Nam mà chôn c&t, dù gì n&m bên b& sông ngày x&a v&i m&y con &c, Má v&n th&y &m lòng h&n...’.

C& nhà ai cũng đ&u bi&t &&c nguy&n cu&i cùng c&a Má là đ&&c chôn n&i mi&n quê cha đ&t t&, mà đào đâu ra ti&n đ& ch& xác Má v& Vi&t Nam? T&i tui ch& bi&t khóc, vì không mua n&i m&t quan tài cho Má. V& ch&ng M&c S& B&o bi&t rõ &&c nguy&n c&a Má, nên t&i nào M&c S& cũng lên đài kêu g&i m&i ng&&i giúp m&t tay. Đêm nào m&y ch& em cũng ng&i trên đài v&i M&c S& B&o và t&i tui c& khóc, th&&ng Má, mang &n v& ch&ng M&c S& và t&t c& nh&ng ng&&i h&o tâm.

Nhi&u ng&&i mang ti&n đ&n t&n nhà giúp. Cu&i cùng quyền góp đ&&c 16 ngàn đ&ng, m&t gia tài mà m&y ch& em tui không bao giờ dám m&t&i. Ph&i, 16 ngàn đ&ng - con s& này su&t đ&i tui không th& nào quên. Đó là công &n c&a h&ng trăm ng&&i, mà nhi&u nh&t là v& ch&ng M&c S& B&o và bác sĩ Nguy&n Hùng. Anh Tu&n & nhà quản bi&t hoàn c&nh nhà tui, nên anh b&t cho hai ngàn ti&n chi phí chuyên ch& xác Má v& Vi&t Nam. Em trai tui đ&&c mua vé đi cùng v& Vi&t nam v&i Má. R&i s& ti&n còn l&i thì m&c s& đ&a cho em tui v& mua đ&t và lo chôn c&t Má. Th& là cu&i cùng, Má cũng đ&&c v& yên nghỉ vĩnh vi&n bên vùng ven bi&n ngày nào, v&i nh&ng con &c nh& ngày x&a. T& &n Chúa. T& &n nh&ng t&m lòng...”.

Ch& Amy ng&ng k&. Tôi im l&ng, vì tôi bi&t có nói gì cũng s& là r&t th&a th&i vào giây phút này. B&t ch&t ch& nói: “Tôi không bi&t tên Ba, ph&i chi tui đ&&c g&p l&i ông Bill năm nào ph&ng v&n, có th& tui nh& &ng tìm ra Ba tui...”.

- “Ch& mong g&p l&i Ba ch& à? Ch& không gi&n Ba sao?”.

Mùa Giáng Sinh: Món quà con dâng Chúa

Tác Giả: Hoàng Thanh/Vi&#n Đông.

Thứ Bảy, 08 Tháng 1 Năm 2011 06:13

- “Ngày x&#a tui ghét Ba lắm. Nhưng Chúa dạy r&#ng ‘Mình phải biết tha thứ và yêu thương’. Tui chỉ mong gặp Ba, để nhìn ông và kêu m&#t từ ng ‘Ba’ m&#t lần trong đời”.

Ng&#ng m&#t chút, chị tiếp: “Và tui sẽ nói r&#ng ‘Ba đã làm Má khổ và con buồn’. V&#y thôi...”.

* Món quà con dâng Chúa...

Gió ngoài trời lạnh lẽo, báo hiệu mùa Giáng Sinh sắp đến. Tôi hỏi: “Năm nay Giáng Sinh, chị sẽ làm gì?”. Chị Amy buồn buồn đáp: “Tôi dọn nhà thuê dọn nhà cũ, kiêng bàn ghế, lau chùi các phòng, để Thánh Lễ rồi về nhà... như Má. Má mãi mãi năm ngoái thôi, nên tui nhớ lắm...”. Chị lại tiếp: “Năm nào tui cũng đâu có tiền mà mua gì dâng tặng nhà thờ, hay tặng vợ chồng m&#c sĩ - người mà gia đình tui mang ơn c&#i, nên tui chỉ biết cầu nguyện cho m&#i người. Nhớ lúc tui buồn lắm, vì không năm nào có tiền mua món quà gì dâng Chúa...”.

“Nhưng gì chị làm, chị cần là Ngài sẽ biết mà. Tôi tin chắc là thiên gian, công sức và tấm lòng của chị, sẽ là một trong những món quà mà Ngài nghĩ ngợi...”.

Chị Amy chỉ cười, không nói. Tôi đang chị hỏi: “Khi nào có báo, chị cho tui xin ba tờ để đọc không?”.

- “Để đọc chị”. Tôi đáp ngay.

- “Tôi sẽ mang báo về vợ chồng M&#c Sĩ B&#o m&#t tờ, bác sĩ Nguyễn Hùng m&#t tờ, còn m&#t tờ tui sẽ nhờ ai đó để cho tui nghe, thì tui không biết chị, rồi thì tui sẽ gửi nó mãi suốt đời. Phải chi Má còn sống, nghe được tờ báo này, chị Má tui vui lắm...”.

Chị Amy nhớ tôi gửi bài viết này kính tặng vợ chồng M&#c sĩ Nguyễn Xuân B&#o, Bác Sĩ Nguyễn Hùng cùng tất cả những tấm lòng noi Thánh đường Sài Gòn. Chị nói, đây là món quà - trái

Mùa Giáng Sinh: Món quà con dâng Chúa

Tác Giả: Hoàng Thanh/Vi n Đông.

Thứ Bảy, 08 Tháng 1 Năm 2011 06:13

---

tim - chá dâng táng mái ngái nhán mùa lá Giáng Sinh.

Trác khi chia tay, tôi háa sá mang táng chá Amy ba táobao, và sá đác cho chá nghe. Chá nói: “Cám nángái đáp”. Tôi ngáng ngừng: “Chá đáng gái tôi là ngái đáp, ká lám”. Amy đáp: “Đáp chá, bái vì chá tráng hán tui...”.

Tôi quay đi. Chánh cá lòng. Nhìn xuáng làn da mình, tôi tá hái, cuác đái này có đác bao ngái thát sá “tráng da” hán chá?

Hoàng Thanh/Vi n Đông.